

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912216290
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7912216290.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598 proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 27.09.2012 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť majetkovú škodu vo výške 1.262,28 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 252,46 Eur z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučnom konaní, vedenom proti dlžníkovi povinnému: Eva Chromá, nart. 04.12.1963/ číslo úverovej zmluvy 900300567 pod číslom exekúcie u súdneho exekútora Ex8148/2011 nerozhodol o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote podľa exekučného poriadku. Tvrdil, že je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody a vznik nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu. Ďalej uviedol, že splnil zákonnú podmienku uplatnenia nároku návrhom na predbežné prerokovanie náhrady škody u žalovaného, avšak žalovaný v zákonnej lehote o žiadosti na predbežné prerokovanie nároku nerozhodol. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Tvrdil, že podanie žalobcu, ktoré žalobca označuje ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručené žalovanému pred podaním návrhu na začatie súdneho konania a tiež návrh na začatie súdneho konania, sú zmätočné a nespĺňajú základné náležitosti, ktoré stanovujú procesné predpisy pre kvalifikované uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a Občianskeho súdneho poriadku. Keďže podľa žalovaného už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody absentovali také údaje ako označenie súdneho exekučného konania so spisovou značkou, ako aj určitosť právnej kvalifikácie hmotno-právneho záväzku vyplývajúceho z právneho predpisu, je potrebné takýto návrh žalobcu na začatie súdneho konania zamietnuť. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej samotné nedodržanie zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu alebo rozhodnutia v súdnom konaní nemusí byť samo o sebe kvalifikované ako zbytočný prietah. Žalovaný ďalej hodnotí nedôvodné uplatnenie nároku žalobcu aj tým, že nárok žalobcu je premlčaný, že žalobca v žalobe škodu ako majetkovú ujmu vyčísluje iba všeobecnými údajmi bez preukázania skutočných nákladov, že žalobca nevyužil inštitút podania sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi súdu ani ústavné sťažnosti na Ústavnom súde.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie: podaním žalobcu, žalovaného, listinnými dôkazmi, a zistil tento skutkový stav veci:

4. Z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 14Er/954/2011 súd zistil, že sa pod č.k. 14Er/954/2011 viedlo exekučné konanie na návrh žalobcu ako oprávneného proti povinnému: A. D.. Ďalej zistil aj to, že žiadosť súdneho exekútora došla na súd dňa 15.08.2011 pod č. Ex8148/11. Okresný súd Trebišov zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 14Er/954/2011-15 zo dňa 09.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.09.2011.

5. Súd zistil a medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody formou žiadosti o predbežné prerokovanie tohto nároku u žalovaného a rovnako nie je sporné, že žalovaný o žiadosti nerozhodol. Sporná je iba skutočnosť, či predmetná žiadosť bola dostatočne kvalifikovaná, čo žalovaný jednoznačne namieta.

6. Podľa ust. § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu.

7. Podľa ust. § 3 ods.1 písm, d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa ust. § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa ust. § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

10. Podľa ust. § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

11. Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

12. Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov.

13. Podľa čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

14. Podľa §62 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

15. Podľa §63 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu.

16. Podľa §64 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. , účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania a odstránenie zistených nedostatkov.

17. Podľa §49 zák.č.38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu, sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

18. Podľa §137 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o nároku na usporiadanie práv a povinnosti strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zamietol žalobu - návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy potom čo zistil, že v tomto štádiu konania žalobca nepreukázal, že by žalovanému vznikla voči nemu povinnosť uhradiť škodu a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučnom konaní označenom žalobcom rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia po uplynutí zákonnej lehoty. V konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z., ktorá má byť spôsobená prietahmi v súdnom konaní, nie je oprávnený súd konajúci o návrhu na náhradu škody v tomto konaní riešiť ako predbežnú otázku existencie takého prietahu, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovaného za škodu z titulu nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v prietahu v konaní. Vyššie citované právne predpisy zverujú posúdiť dôvodnosť sťažnosti na prietahy v konaní jedine predsedovi súdu a Ústavnému súdu. Táto špeciálna právna úprava, ktorá upravila pôsobnosť subjektu na posúdenie prietahov v súdnom konaní s právnymi účinkami aj pre posúdenie zodpovednosti za náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, má svoje opodstatnenie v tom, aby súdy nižších stupňov nemohli preskúmať zákonnosť postupu súdov vyšších stupňov pokiaľ ide o dĺžku konania. Inak by mohlo dôjsť k tomu, že súd prvého stupňa by dôvodnosť a opodstatnenosť sťažnosti na prietah v konaní iného súdu posúdil odlišne od Ústavného súdu, ktorý by rozhodoval v konaní o sťažnosti účastníka súdneho konania na prietahy v konaní alebo odlišne od posúdenia príslušného predsedu súdu, ktorý vybavil sťažnosť podľa §63 ods.1 a §64 ods.1 zákona č.757/2004 Z.z.

20. Z uvedeného dôvodu, ak sa má posudzovať aktívna legitímácia žalobcu v konaní o náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, musí byť preukázaná existenciou právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu, ktorým bola sťažnosť oprávnenej osoby na prietahy v konaní kvalifikovaná ako dôvodná.

21. Žalobca nepreukázal existenciu právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu o konštatovaní prietahov vo vyššie uvedenom exekučnom konaní, teda žalobca nepreukázal, že je osobou oprávnenou na uplatnenie tohto nároku, ktorého sa domáhal podaným návrhom - žalobou v tejto veci, preto súd jeho žalobu zamietol.

22. V dôvodoch tohto rozsudku súd síce cituje aj ust. §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného po 1.1.2013, teda po podaní návrhu žalobcu na začatie konania, avšak na vyššie uvedenom konštatovaní súdu o nedôvodnosti uplatnenia nároku žalobcu táto skutočnosť nič nemení.

23. Súd poukazuje na to, že citované ustanovenia zákona o súdoch, ako aj Ústavy SR boli účinné aj v čase, keď vo vyššie uvedenej exekučnej veci uplynula lehota na rozhodnutie o žiadosti o vydanie

poverenia a súd v zákonnej lehote o žiadosti nerozhodol. Skutočnosť, že aj keď od 1.1.2013 je ustanovenie §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. rozdielne od úpravy účinnej do 31.12.2012, nič to nemení na právnych záveroch odôvodnenia tohto rozsudku. Aj bez novelizácie účinnej v §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013, by súd z vyššie uvedených dôvodov návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol z rovnakých dôvodov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2014 č.k. 25Co/66/2014 vo veci Okresného súdu v Trnave sp.zn. 8C/9/2013 a na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.11.2014 č.k. 6Co/376/2014 vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 6C/695/2012. V uvedených veciach súdy rozhodovali o návrhoch žalobcu proti žalovanému ako v tejto veci a predmetom konania boli návrhy na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na tom istom skutkovom základe s rovnakým právnym odôvodnením.

24. Záverom ešte súd poukazuje na tú skutočnosť, že uznesením zo dňa 09.10.2012 sp.zn. 2C/146/2012-8 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na OS Trebišov pod sp.zn. 2C/146/2012 a to pod č.k. 2C/146/2012, 2C/157/2012, 2C/165/2012, 2C/170/2012, 2C/188/2012, 2C/215/2012 a 2C/221/2012 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp.zn. 2C/146/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2012. Následne bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 11NcC/66/2012-15 rozhodol tak, že sudkyňa JUDr. Gabriela Fuchsová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 2C/146/2012. Uznesením zo dňa 06.09.2019 č.k. 2C/146/2012-10 súd vylúčil zo spoločného konania vedeného na OS Trebišov pod sp. zn. 2C/146/2012 veci pod sp.zn. 2C/146/2012, 2C/157/2012, 2C/165/2012, 2C/170/2012, 2C/188/2012, 2C/215/2012 a 2C/221/2012.

25. Podľa ust. §255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa ust. §262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Žalobca nemal v konaní úspech, žalovaný vznik trov nepreukázal, a preto súd rozhodol, že žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.